

Українська Католицька Церква Св.Родини

Парох: о. Микола Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Web Page: Saturday School: ukrainskaschkola.com

Holy Family Ukrainian Catholic Church

Pastor: Fr. Olvian N. Popovici

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757
Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Advisor: Gloria Tolopka (631) 667-6483

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 30/17

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

August 6, 2017 / Серпень 6, 2017

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

9 – а Неділя після Зіслання Святого Духа, 6-го Серпня, 2017р.

Свв. мчч. Бориса і Гліба, у хрещенні Романа і Давида. Св. влкмчч. Христини.

Глас 8: Апостол: 1 до Коринтян 3:9–17. / Євангеліє: Матея 14:22 – 34.

9:00 год. ранку – († Патрісія Клос, зам. Наталія Попович) – англ. мовою.

10:00 год. ранку – За Парафіян - укр. мовою.

11:30 год. ранку - Служба Божа за дітей та батьків – на двох мовах

Понеділок, 7-го Серпня, 2017. Успення св. Анни, матері Пресвятої Богородиці. Пам'ять свв. жінок Олімпіади і Євпраксії.

7:00 год. вечора – Подячна Літургія для родини Тульба, зам. Родина

Вівторок, 8-го Серпня, 2017. Св. свщмч. Єрмолая і тих, що з ним. Св. прпмчч. Параскеви.

9:00 год. ранку – Боже Благословення для Летисії та Роберт Налевайко, зам. Родина

Середа, 9-го Серпня, 2017. Св. влкмч. й цілителя Пантелеймона. Св. Климента, архиеп. Охридського, чудотворця.

7:00 год. вечора – За здоров'я для Марти Скрипочки, зам. Стефанія Бюк.

8:00 год. вечора – Акафист до Великого мученика Пантелеймона - укр. мовою

Четвер, 10-го Серпня, 2017. Свв. апп. і дияконів Прохора, Никанора, Тимона й Пармена.

9:00 год. ранку – Боже Благословення для Мартіна та Сілвії Сміт, зам. Родина

П'ятниця, 11-го Серпня, 2017 р. Св. мчч. Каленика.

9:00 год. ранку – Боже Благословення для Петра Томео, зам. Родина

Субота, 12-го Серпня, 2017 р. Свв. апп. Сили і Силуана, і тих, що з ними.

6:00 год. вечора – Вечірня

7:00 год. вечора – † за пок. Патріарха і Кардинала Любомира Гузара, зам. Омелян Стешин

10 – а Неділя після Зіслання Святого Духа, 13-го Серпня, 2017р. Передсвяття походу з чесним і животоворящим Хрестом Господнім. Св. і праведного Євдокима.

9:00 год. ранку – († Гаркішам Сінг, зам. Діяна Суліван та Волтер Плішак) – англ. мовою.

10:00 год. ранку – За Парафіян - укр. мовою.

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими

католиками.

Сповідь: перед Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до пароха за 6 місяців наперед.

Вимагається відбути передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:00-1:30). Детальніша інформація на веб-сторінці: ukrainskaschkola.com

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу з 1:30 – 3:00 год; (9-13 р.) 3:00 – 4:30 год; (14-18 р.) 4:30 – 6:00 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією. **“Матері в Молитві”:** наступна молитовна зустріч відбудеться 1-го вересня 2017р. і розпочнеться о 8 годині вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о 8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (6 – го серпня 2017 р в 11:30 ранку) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Завіщення: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітуйте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію. Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!

Недільна Пожертва, 30 липня, 2017 р.

Господь Бог нас навчає: «*Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро*» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$150, Тетрапод: \$4, Свято: \$15, Різне: \$10, кава: \$100,

Харитативна Акція –\$250.00,

Місячна жертва на іпотеку - \$205.00,

Недільна жертва – \$1,075.00 / Разом - \$1,809.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 30 – го липня 2017 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймі, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці серпні 2017 р. наші найкращі вітання та нехай Господь благословляє всіх вас!

“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Надсилаємо вітання новоохрещеній Єлизаветі Вероніці Швець дочці Любомир Телевяка та Оксани Швець з нагоди її Хрещення, Миропомазання та прийняття Першого Св. Причастя, яке відбулося 5-го серпня 2017-го р. Б.

2. Дорогі Парохіяни: Прошу звернути увагу на засвічування свічок під час Св. Літургії. Свята Літургія – це безкровна жертва Ісуса Христа, який знову віддає себе на муки заради нашого спасіння на горі Голгофті. Пригадаймо що Бог сказав Мойсєєві: Зними своє взуття бо місце де те стоїш святе. Тому з поваги до Богослуження не личиться ходити по церкві і перешкаджати іншим у молитві. Просимо запалювати свічки до або після Богослуження. Дякуємо за співпрацю.

3. Висловлюємо співчуття п. Іванові Захарюк та його Родини з упокоєнням у Бозі його батька ☩ Михайла Захарюк в Україні. Просимо молитися за упокій його душі! Вічна йому пам'ять.

4. Дорогі Парафіяни: Якщо ви бажаєте замовити Службу Божу за ваших рідних, тоді прошу це зробити заздалегідь, щоб не було непорозуміння. Всі бажаючі можуть замовити Служби Божі як за живих, так і за померлих, імена за бажанням можна і не зазначати. У віснику писатиме лише «Божественна Літургія».

5. Запам'ятайте:

а. Збірка в місяці серпні: Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться 20-го серпня 2017 р.Б.

б. 12 – 13 Серпня запрошуємо усіх на щорічну прощу до Сестер Службниць, Слотсбург, НЙ

в. 27 – го Серпня 2017 р. відбудеться наш Парафіяльний Пікнік з нагоди 26 – річнниці Незалежності України.

6. Висловлюємо нашу щиро подяку:

А. п. Борисові Ходин, який через свою роботу із знанням власника компанії вже декілька років жертвує для нашого храму необхідні салфетки, ітд, які нам так необхідні і яких нам вистарчає на цілий рік.

Б. родині з нашої парафії, яка бажала залишитись, як незнайомий жертводавець з щирого свого серця почувши нужду та поребу нашої церкви придбала 889 галони оливи на суму 1,800.00 дол. Так ап. Павло говорить в 2 Кор. 9:6-7,10-11: Але я кажу: Хто скупо сіє, скупо буде жати; хто ж щедро сіє, той щедро жатиме. Нехай дає кожний, як дозволяє серце, не з жалю чи примусу: Бог любить того, хто дає радо. ..Той, хто достачає насіння сіячеві, додасть і хліб на поживу, і примножить ваше насіння та зростить плоди вашої справедливости.;

щоб ви у всьому збагатилися всякою щедротою, яка через нас складає Богові подяку

В. п. Мартіну Сміт, який добровільно прийшов та зремонтував у парафіяльному центрі систему охолодження минулого тижня. Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів і жертводавців та винагородить сторицею.

7. Дорогі парафіяни, ми плануємо їхати на прощу до Слотсбургу 13 серпня ц.р. Маємо до вжитку церковне авто (на 15 чол.) та моє власне (на 7 чол.). Бажаючим прошу звертатися до п. Галини Подолської; просимо також про \$10 від особи на покриття коштів. Якщо б більше осіб зголосилось на поїздку, тоді потрібно буде замовляти автобус при ціні в \$30 від особи.

8. Дорогі парафіяни: ми потребуємо почистити декілька комплектів Церковних Риз. Просимо про жертву на виконання цих робіт.

Нашим обов'язком є зберегти Божий храм і все, що знаходиться у ньому у відповідному стані. Пам'ятаймо, що Божий храм - це наше життя і місце молитви. Заздалегідь дякую за вашу жертву.

Стемфордська Харитативна Акція 2017. Кожен член нашої парафії закликається підтримати цю Харитативну Акцію, під проводом нашого Владика Павла Хомницького, ціль якої - \$3,000.00. Наступні парафіяни, які вже підтримали акцію:

\$150.00 – п. Андрій та п. Марія Танчак,

\$100.00 – п. Джонатан та п. Алісія Соріяно,

\$50.00 – п. Богдан та п. Марія Галилуйко

п. Василь та п. Анна Івасюк,

\$20.00 – п. Богдан та п. Ліля Бецко

Разом зібрано 3,195.00 дол. (Потрібно зібрати 3,000 дол.)

Дякуємо та нехай Господь Бог благословить усіх Вас!

Новини з інших Парафій та нашої Єпархії: “Українська греко-католицька парафія Св. Івана Христителя у Рівергеді, Нью-Йорк організує парафіяльний пікнік у неділю 6-го серпня 2017 р. з 3.00 до 5.00 год. по обіді на церковному подвір'ї (820 Pond view, Riverhead, N.Y. 11901). Детальніша інформація подається на додатку до вісника.

Шлюбні оповіді (3- а)

Тарас Федина, син Романа Федина та Світлани Турчин, парафіянин Церкви Пресвятої Родини та Яна Іванцов, дочка

Петра та Лілі Іванцов, парафіянка Церкви Пресвятої Родини. Шлюб відбудеться 12- го серпня 2017 р о 2.00 год по обіді - в Україні, Львові, Церква Свв Апостолів Петра і Павла.

До вашої уваги: 1 Кр. 3, 9–17. «Ми бо співробітники Божі» Бог, створюючи людину на свій образ і подобу, не тільки запланував людину, щоб вона жила сама, але створив її, щоб вона володіла землею, пильнувала все довкола. Бог створив людину зі своєї любові, бо не хотів тішитись життям і буттям сам в собі і дав людині велику місію, щоб вона була Його співробітником. Людина також має творити, співтворити з Богом. Тому ми ніколи не можемо бути творцями самі в собі. Маємо в Бозі відкривати для себе і все більше пізнавати цю місію, чого Господь очікує і сподівається від нас. І кожен із нас, яким би він не був, молодим чи старим, більше освіченим чи менше, більше духовним чи менше, кожен із нас покликаний співпрацювати та співтворити з Богом. **Мт. 14, 22-34. «І вийшов Петро з човна, почав іти по воді і підійшов до Ісуса».** Приклад про апостола Петра, який ішов по воді, відкриває нам дуже велику правду християнського життя. Попередньо коли апостоли побачили особу, яка йде по воді, то злякалися. Коли ж вони впізнали Ісуса Христа, то Петро після Ісусових слів почав іти до Нього по воді. Доки Петро дивився на Спасителя – він ішов, але тільки-но почав усвідомлювати, що він людина і що йде по воді, а людині не властиво ходити по воді, – почав тонути. Так буває і в нашому житті. З історії Церкви знаємо, що взірцем християн є мученики, які завжди, незважаючи на обставини, жили вірою. І доки ми живемо вірою, не оглядаючись на будь-що, ми наче можемо «йти» через усілякі обставини нашого життя. Коли намагаємося якимось реально, по-людськи дивитися на обставини, то відразу починаємо «тонути». У християнстві не тільки песимізм, а й навіть реалізм, як також ідеалізм не є можливим – у християнстві можливо жити лише вірою. Лише віра дає нам змогу йти всупереч будь-яким обставинам – віра і вдвляння в особу Ісуса Христа. Тому наша віра – це те, що дає нам фундамент, основу, щоб, попри будь-які життєві бурі й незгоди, будь-які ситуації, йти понад усім і через усе у відповідь на те, що нас покликав йти через ті реальності життя наш Господь! *Владика Венедикт (Алексійчук)*

Святих мучеників Бориса і Гліба, у святому хрещенні Романа і Давида

Чорна хмара нависла над Руською землею. Помер великий і святий князь верховний Володимир (пам'ять його вшановуємо 28 липня), той, хто охрестив і просвітив святу Русь. З плачем і зойком збіглися до Десятинної церкви натовп народу. Для них зайшло "красне сонечко", як також зайшло воно і для Руси, покритлося хмарою страшною, нечуваною і до нині прокляттям над нами навислою братовбивчої боротьби.

Святий Володимир залишив 11 синів і дванадцятого братанича Святополка, сина убитого Ярополка. Серед його синів були двоє: Борис, в хрещенні названий Роман, і Гліб, в хрещенні названий Давид. Борис княжив у Ростові, а Гліб – у Муромі. Обоє вони так ревно дбали про святу віру, так вірно служили Богові, і при цьому були справедливими і боговгодними князями, що святістю життя, відданого цілковито молитві і добрим ділам, возсіяли вони, за словами літописця Нестора, як дві ясні зірки серед братів своїх. Бориса було призначено спадкоємцем великокняжого престолу в Києві. Перед смертю св. Володимира Борис пішов походом на печенігів (1015 р.) і розбив їх ущент, а повертаючись додому, став табором при ріці Алті, і тут дійшла його вістка про смерть батька. Гарячими сльозами залився св. князь; це ж помер найліпший батько, той, який навчав їх тільки добра, якого так любив увесь народ, а волю якого сини повинні шанувати як щось найсвятіше. А водночас прийшли й інші тривожні вісті. Щойно помер святий Володимир, як Святополк, князь Турівський, що на той час був у Києві, силою захопив великий княжий престол, потоптав волю свого найліпшого опікуна і добродія, переманив на свій бік частину продажних бояр і задумав наступний злочин – убити всіх синів Володимира і стати на Русі самодержавним володарем.

Бояри радили Борисові, щоб чимскоріше ішов з дружиною на Київ, прогнав напасника і сів на своєму престолі, таж за ним стоїть весь народ, який допоможе йому провчити зухвалого Святополка. Але святий Борис не хотів братовбивчої війни, не хотів руською кров'ю залити домовину свого батька; він відпустив своє військо, а сам вирішив іти до Ростова. Та не так думав Святополк, який підслав новоявлених юдів-іскаріотів, бояр Вишгородських (Вишгород – місто поблизу Києва), що звалися Пушта, Талець, Єлович і Ляшко, щоб убили святого Бориса.

Вірні слуги перестерігали князя, що Святополк зазіхає на його життя, та святий Борис віддався волі небесного Отця і молив Його, щоб удостоїв його, якщо на те Його воля, постраждати за правду.

Настала ніч, поснули вірні слуги князя. Але він сам не спить. Своїм звичаєм припав на коліна і молиться, довго молить за щастя Руси, за добро князів, за благо цілого народу, щоб він був сильний вірою, великий єдністю,

багатий правдою, миролюбний, згідний, і щоби на честь інших народів заробив собі шляхетністю духа, ревністю у вірі й трудом задля власного блага.

Коли ж уже стало світати, князь бив земні поклони і став читати утрєню. А там, за шатром, убивці слухали кожне слова, чули, як князь святий читав слова псалма:

“О Господи, як багато моїх ворогів, багато їх повстало проти мене.

Багато тих, що мені кажуть: «Нема йому спасіння в Бозі!»

Але Ти, Господи, щит мій навколо мене, Ти моя слава, підносиш голову мою вгору.

Я голосно візвав до Господа, і Він вислухав мене з гори святої своєї.

Я ліг собі й заснув, і пробудився, – бо Господь мене зберігає.

Я не боюся безлічі людей, що навколо мене обсіли.

Встань, Господи, спаси мене, мій Боже! По щелепах вдарив ти всіх ворогів моїх, розторощив зуби злих.

У Господа спасіння; на Твій народ – Твоє благословення” (Пс. 3).

Закінчивши молитву, князь положився до сну. Тоді вдерлися до шатра вбивці і списом убили святого Бориса. Припав до тіла убитого вірний слуга Юрій, але його також вбили і відтяли голову, щоб легше було зняти з шиї його дорогий ланцюг, подарунок святого князя. Ще живого, святого Бориса обгорнули полотном зі шатра, кинули на віз, та тут два варяги, послані на поміч катам, добили вмираючого мечем. Так постраждав мученицькою смертю святий князь Борис, сталося це 24 липня (6 серпня) 1015 р. Тіло його потай поховали в церкві святого Василія у Вишгороді.

Та на цьому не закінчилася каїнова злоба Святополка. Він послав до князя Гліба листа, щоб той приїжджав до Києва, бо святий Володимир, батько його, дуже хворий, і кличе його до себе. Гліб, слухняний кожному наказові батька, пустився в дорогу, а біля Смоленська сів на човен, щоб рікою Смядиною дістатися до Дніпра. Тут наздогнала його вістка від брата Ярослава, що Володимир, їх батько, помер, і що Святополк убив Бориса. Припав на молитву святий Гліб, сльозами освятив пам'ять батька і брата-мученика, й просив у Господа, щоб і йому подав щасливої смерті, бо вже знав князь Гліб, що не врятуватися йому від руки Святополка. І справді, вбивці не дали на себе чекати. Князь, бачачи, що йому не здолати супостатів, і не бажаючи кровопролиття, наказав своїй дружині, яка хотіла його боронити, щоби спасалась сама, а сам посеред молитви помер від ножа власного кухаря, якого до вбивства приневолив ватажок убивців Горясір. Сталося це 5 (18) вересня 1015 р. Тіло святого Гліба залишили в лісі, на березі ріки, і прикрили хмизом. На тому місці люди бачили вогненний стовп, було чути ангельські співи, та ніхто не знав, що означають ці чуда. Аж якось мисливці знайшли святе тіло, що не розклатося, дали знати до

Смоленська і тоді мощі святого було перенесено до того міста і поховано у церкві.

Як Святополк окаянний убив ще третього князя Святослава, як почалася через це війна, як Ярослав покарав братовбивцю і як Святополк, тиняючись світом (цілком як Каїн), загинув десь у пущі між Чехією і Польщею – все це належить до історії, яку кожен вірний син своєї вітчизни повинен знати. Коли князь Ярослав сів на Київський престол, він з великими почестями переніс мощі святого Гліба до Києва, де їх поклали поряд з гробом святого Бориса. Як пише літописець Нестор, мощі святих князів “подають цілительні дари всім, хто приходить до них з вірою: криві – ходять, сліпі – бачать, хворі – стають здоровими, в’язні виходять на свободу – святі князі є заступниками Руської землі”.

Коли згоріла церква святого Василя, князь Ярослав наказав побудувати нову церкву. При її освяченні митрополит Йоан I (1008-1033) відкрив домовини святих князів і тіла їх знайдено цілі, не зіпсовані, а церкву наповнив чудесний аромат. Тоді 24 липня (6 серпня) став днем поминання і почитання святих Бориса і Гліба. За сина Ярослава, Ізяслава, в їх честь було побудовано нову церкву і туди, при великому здвизі народу і в присутності багатьох князів, перенесли мощі святих, і знову церква наповнилася предивним ароматом. Відбувалося це за митрополита Георгія I. При перенесенні був присутній також преподобний Теодосій Печерський. Відтоді 2 (15) травня став днем почитання святих Бориса і Гліба. У цей день 1072 р. відбулося перше перенесення мощей святих. Друге перенесення до великої кам’яної церкви, яку звів князь Чернігова Олег, відбулося також 2 (15) травня 1115 р. На цьому перенесенні був присутній великий і славний князь Києва Володимир Мономах. Князь Володимир Мономах, коли відчув, що наближається година його смерті, виїхав з Києва (1125 р.) поклонитися тому місцю, де помер мученицькою смертю князь святий Борис, і там у церкві, зведеної на березі ріки Алти, віддав Богу свого духа. Його тіло згодом перевезли до Києва. Бог прославив мощі святих Бориса і Гліба багатьма чудами. Пам’ять їх на Русі завжди свята. А їх молитви нехай подадуть нещасливому і невільному народові нашому повернутися до давньої святости, а через святість і до давньої слави.

Святої мучениці Христини

Свята Христина була дочкою поганина на ім’я Урван, що старостував у місті Тир в Тоскані (Італія). Бог наділив її надзвичайними властивостями душі, великою лагідністю і покорою. Вона запізналася з кількома дівичками християнками з кола своїх подруг, завдяки їм вона навернулася до Христової віри і прийняла хрещення. Любов до Ісуса Христа заволоділа її серцем так, що вона в домі свого батька розбила всі фігури золотих і срібних ідолів, а їх уламки роздала біднякам. Коли батько довідався, що вона християнка, то не пожалів власної

крови і поставив дочку перед судом, а сам, як староста, був суддею.

Він велів бити її по обличчю, а свята лиш вголос молилася до Христа Спасителя. На запитання, чому вона зневажила божків, – відповіла, що є лиш один Бог – Бог християнський, а божки, зроблені руками, не гідні того, аби існувати. За це Урван наказав прив’язати її до колеса і запалити під нею вогонь, потім шматувати її тіло залізом і поливати гарячою смолою, а Господь учинив так, що ті муки не завдали жодної шкоди святій діві. Погани вельми здивувалися, а засліплений злобою батько велів її кинути до в’язниці. Та кари Господньої він не уникнув – через кілька днів мучитель помер. На його місце став новий староста Діон. Він наказав завести Христину до божниці Аполлона і змусити її скласти жертву ідолам. Та щойно вона стала на порозі божниці і призвала Ім’я Христове, як ідоли самі впали і розбилися в друзки. Святу дівичку знову жорстоко мучили, а потім кинули до в’язниці, де вона пробула три місяці. Невдовзі наглою смертю помер Діон, а на його місце став новий мучитель – Юліан. Той видумував найстрашніші муки, він казав обрізати святій діві груди, припикати її тіло вогнем, а під кінець велів стріляти в неї стрілами. Сталося це близько 208 р., за імператора Септимія Севера, коли той пішов війною проти Британії. Пам’ять святої мучениці Христини почитають як на Сході, так і на Заході. Святий Йосиф Піснеписець склав на її честь прекрасний канон. У Царгороді її найбільше почитали в храмі, збудованому на її честь у нових палатах, і в церкві святого мученика Трифона, поблизу церкви святої Ірини. І. Я. Луцик, "Життя святих, пам’ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає". Львів, Видавництво «Свічадо», 2013

КАТЕХИЗМ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ПРО ТАЇНСТВО ПОКАЯННЯ.

1443 Упродовж Свого публічного життя Ісус не лише прощав гріхи, Він показав також наслідок цього прощення: грішників, яким відпустив гріхи, Він знову приймав до спільноти Божого Народу, від якої гріх їх віддалив або навіть відлучив. Яскравим свідченням цього є факт, що Ісус приймає грішників у Себе за столом, більше того, Сам сідає за їхній стіл - вчинок, який зворушливо виражає Боже прощення (Пор. Лк. 15.) і водночас повернення в лоно Божого Народу (Пор. Лк. 19,9)

1444 Роблячи апостолів учасниками у Своїй владі прощати гріхи, Господь дає їм теж владу примирення грішників із Церквою. Цей церковний вимір їхнього завдання виражається особливо в урочистих словах Христа до Петра: «Я дам тобі ключі Небесного Царства, і що ти на землі зв’яжеш, те буде зв’язане на небі; і те, що ти на землі розв’яжеш, те буде розв’язане й на небі» (Мт. 16,19). «Таке ж завдання в’язати і розв’язувати, що було дане Петрові, було також дане колегії апостолів, з’єднаних із їхнім головою (Мт. 18,18; 28, 16-20)» (II Ватиканський Собор, Догм, конст. « Lumen gentium », 22.).....**дали буде....**